

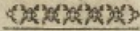
Titel: Den ifra Maanen hjemkomne Politicus et Ugeblad [No. 1-5]

Citation: "Den ifra Maanen hjemkomne Politicus et Ugeblad [No. 1-5]", i *Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 18*, Forlægger Mette Margrethe Bie [Høecke], ? [1772], s. 10. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_018-shoot-w2_018_005_p10_bZONE1518823/facsimile.pdf (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 18

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

og Menneſke-Væere, eller om de vare civiliferede, fædelige og fromme. Jeg haabede til det beſte, men ſvævede imellem Haab og Frygt.

Jeg tog min Kikkert op for at vilde ſee, om jeg kunde ſyne flere Spor af Menneſker, men forgieves; thi lutter Bierge vare omkring mig af adffillige Farver, hvide, ſorte og rødagtige, og deres høye Epidfer forbød mig al videre Udſigt. Endelig blev jeg tæret og lagde mig plat ned paa Stenene, hældende mit Hoved til mit Skib, og endelig ſlumrede jeg ind. Da jeg igien opvaagnede, og reyste mig op for at ſee omkring mig, blev jeg nedent ved Bierget vaer noget, ſom bevagede ſig, jeg ſik ſtrar min Kikkert frem: men hvor blev jeg ey forundret og tillige forſkrækket, da jeg ſaae at der var menneſkelige Skabninger, ſom præſenterede ſig overmaade ſtore! — De begyndte paa de omtalte Trappetrin at ſtige op paa Bierget, og da de komme nærmere, ſaae jeg at deres Anſigter vare gandske lodne ſom en Wiorns, og blev jeg tillige vaer, at de havde ſtore ſpidſe opſtaaende Øren, ligefom et Høls; i øvrigt var Skabningen gandske menneſkelig. Dette tilligemed deres uſædvanlige Størrelſe giøvede mig ganſke forbaufet. De vare 5 i Tallet, ſom kom opgaaende. Jeg kan ey nægte jeg blev ſaa forſkrækket at jeg zittede; og aldrig har jeg været mere bange, ſiden jeg tog min Aereſtats. Uden at erindre Umueligheden dert, beſlattede jeg at tage Flugten; men da det var forgieves, ſatte jeg mig ſan got jeg kunde, i Deſenſions-Stand. Jeg drog min Hirschfenger ud og holdte den i Haanden, og en Flaſke fuld af Vand i den anden Haand, ſom jeg agtede i Nøds-Tilfælde at ſlaae en af dem i Hovedet med. — Imidlertid nærmede ſig mine formeente Fiender og komme op paa Bierget. De ſtandsede ſtrar, og betragtede mit Luſt-Skib, ſom det lod til, med nogen Forundring; derpaa begyndte de at ſee paa og nærme ſig til mig. — Jeg blev halv rafende af Frygt og Vrede, og raabte i alle de Sprog jeg kunde, at de ſkulde blive mig fra Livet,

ifald